

***** poczatektekstu

(...)_01

[Przewodniczący 00:01:13.015]

Wygłoszone uzasadnienie, sygnatura akt I Ca 324/18. Uzasadnienie. Powodowie S. W., K. W. i małoletnia Z. S., reprezentowana przez przedstawicielkę ustawową K. W., wystąpili do Sądu Rejonowego z pozwami przeciwko (...) S. A. z siedzibą w S. o zasądzenie na ich rzecz łącznej kwoty 96300 złotych, w tym na rzecz S. W. kwoty 5500 złotych z odsetkami ustawowymi od 30 stycznia 2014 roku do dnia zapłaty, z zastrzeżeniem, iż od 1 stycznia 2016 z odsetkami ustawowymi za opóźnienie tytułem zadośćuczynienia za ból i krzywdę jakiej doznał w związku z obrażeniami ciała i rozstrojem zdrowia, będącymi następstwem wypadku komunikacyjnego z dnia 2 listopada 2013 roku oraz kwoty 23000 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 30 stycznia 2016 do dnia zapłaty, a od 1 stycznia 2016 roku z odsetkami ustawowymi za opóźnienie tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę związaną ze śmiercią jego babki T. O. w wypadku z dnia 2 listopada 2013 roku, na rzecz K. W. kwotę 40000 złotych z odsetkami ustawowymi od dnia 30 stycznia 2014 roku, a od 1 stycznia 2016 roku z odsetkami ustawowymi za opóźnienie aż do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę związaną ze śmiercią jej matki T. O. w wypadku z 2 listopada 2013 roku oraz na rzecz Z. S. kwoty 4800 z odsetkami ustawowymi od 30 stycznia 2014, a od 1 stycznia 2016 z odsetkami ustawowymi za opóźnienie aż do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia za ból i krzywdę jakiej doznała w związku z obrażeniami ciała i rozstrojem zdrowia będącymi następstwem wypadku komunikacyjnego z dnia 2 listopada 2013 roku oraz kwoty 23000 złotych z odsetkami ustawowymi od 30 stycznia 2014 roku oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 1 stycznia 2016 roku aż do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę związaną ze śmiercią jej babki T. O. w wypadku z dnia 2 listopada 2013 roku. Pozwane (...) S. A. z siedzibą w S. wniosło o oddalenie powyższej [ns 00:04:09.119] w całości jako całkowicie bezzasadnej i zasądzenie zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwany wskazał, iż w toku postępowania likwidacyjnego zostały przyznane poszkodowanym świadczenia z tytułu zadośćuczynienia w odpowiednich wysokościach, natomiast roszczenia dochodzone w pozwie są wygórowane. Wyrokiem z dnia 14 sierpnia 2018 roku sygnatura I C 317/17, 316/17 Sąd Rejonowy w Zambrowie zasądził od pozwanego (...) S. A. z siedzibą w S. na rzecz powodów: S. W. kwotę 5500 złotych, Z. S. kwotę 4800 złotych i K. W. kwotę 10000 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od 30 stycznia 2014 do dnia 31 grudnia 2015 oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 1 stycznia 2016 do dnia zapłaty, w punkcie 2 powództwo, w pozostałym zakresie powództwo oddalił, w punkcie 3 kosztami procesu obciążył powodów: S. W., Z. S. i K. W. solidarnie w części wynoszącej 79 procent, zaś pozwanego (...) S. A. z siedzibą w S. w części wynoszącej 21 procent, natomiast szczegółowe wyliczenie kosztów procesu pozostawił referendarzowi sądowemu po uprawomocnieniu się powyższego orzeczenia. Apelację od tego... podstawą ustaleń Sądu, podstawą rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego w Zambrowie były następujące ustalenia faktyczne. W dniu 2 listopada 2013 roku w miejscowości B. na drodze krajowej numer (...) relacji Z. N. S. nieumyślnie naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że kierując pojazdem marki R. (...) nie zachowała szczególnej ostrożności wymaganej w danych okolicznościach i rozpoczęła manewr wyprzedzania w miejscu niedozwolonym na wysokości skrzyżowania, w trakcie którego to manewru straciła kontrolę nad pojazdem, w wyniku czego samochód wjechał do rowu i uderzył w drzewo. W następstwie [? 00:06:21.534] tego zdarzenia śmierć na miejscu poniosła pasażerka pojazdu T. O. –lat 66, zaś pozostali małoletni pasażerowie: S. W. –lat 14 oraz Z. S. –lat 10 doznali licznych obrażeń ciała. Wyrokiem z dnia 25 lutego 2014 roku w sprawie II K 12/14 Sąd Rejonowy w Zambrowie uznał N. S. winną popełnienia przestępstwa nieumyślnego spowodowania wypadku w dniu 2 listopada 2013 roku. Pojazd marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...), kierowany przez sprawczynię wypadku N. S., w dacie zdarzenia objęty był ochroną ubezpieczeniową w zakresie odpowiedzialności cywilnej w (...) S. A., które było poprzednikiem prawnym pozwanego (...) S. A. W związku z powyższym wypadkiem K. W., S. W. i Z. S., reprezentowani przez pełnomocnika, pismem z dnia stycznia 27 grudnia 2013 wezwali ubezpieczyciela (...) S. A. do zapłaty świadczeń na rzecz poszkodowanych, odpowiednio na rzecz K. W. świadczenia w kwocie 100000 złotych tytułem zadośćuczynienia w związku ze śmiercią matki, na rzecz S. W. świadczenia w kwocie 30000 złotych tytułem zadośćuczynienia za doznane w wypadku obrażenia, ból i cierpienia oraz kwotę 60000 złotych tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w związku ze śmiercią babci, na rzecz Z. S.

świadczenia w kwocie 30000 złotych tytułem zadośćuczynienia za doznane w wypadku obrażenia ciała, ból i cierpienia oraz kwotę 60000 złotych tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w związku ze śmiercią babci w terminie 30 dni od doręczenia powyższego wezwania do zapłaty. (...) S. A. nie kwestionował swojej odpowiedzialności za skutki przedmiotowego wypadku i w dniu 29 stycznia 2014 roku przyznał poszkodowanym oraz wypłacił świadczenia pieniężne, w tym na rzecz S. W. świadczenie w kwocie 2500 złotych tytułem zadośćuczynienia za doznane w wypadku obrażenia ciała, ból i cierpienia oraz kwotę 7000 złotych tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w związku ze śmiercią babci w wypadku, na rzecz Z. S. świadczenia w kwocie 1200 złotych tytułem zadośćuczynienia za doznane w wypadku obrażenia ciała, ból i cierpienia oraz kwotę 7000 złotych tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w związku ze śmiercią babci, na rzecz K. W. świadczenie w kwocie 40000 złotych tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w związku ze śmiercią matki w wypadku. Sąd Rejonowy ustalił, iż małoletni pasażerowie pojazdu: S. W. urodzony (...), Z. S. urodzona (...) oraz kierująca nim N. S., którzy uczestniczyli w wypadku są dziećmi K. W., z kolei zmarła w wypadku pasażerka pojazdu T. O. była matką K. W. oraz babką S. W. i Z. S. oraz N. S.. W chwili zdarzenia S. W. miał 14 lat i uczył się w gimnazjum w Z., a Z. S. miała 10 lat i uczyła się w szkole podstawowej w Z.. Na skutek wypadku chłopiec doznał licznych, powierzchownych urazów, stłuczenia twarzy, krwiaka w pachwinie, stłuczenia klatki piersiowej oraz złamania kości łódeczkowatej lewej ręki, zaś jego siostra doznała licznych, powierzchownych urazów, to jest silnego bólu w okolicy kostki bocznej goleni lewej oraz bólu w rzucie prawej kości łonowej, bólu lewego stawu skokowego, licznych stłuczeń, największego w obrębie goleni prawej, a także urazu stawu skokowego lewego oraz twarzoczaszki, w tym powierzchniowego urazu nosa z krwawieniem. Bezpośrednio po wypadku dzieci były przetransportowane karetką pogotowia do Szpitala Wojewódzkiego w Ł., a następnie przewiezione do Uniwersyteckiego (...) Szpitala (...) w B., gdzie były hospitalizowane przez okres 3 dni, to jest w dniach od 2 do 4 listopada 2013, gdzie zostały poddane badaniu RTG, USG oraz obserwacji, następnie wypisano je z zaleceniem kontroli w poradni ortopedycznej. S. W. w związku ze złamaniem ręki nosił gips przez okres 3 tygodni, a później ortezę przez 2 tygodnie, Z. S. w związku z urazem nogi nosiła ortezę [ns 00:10:56.808] okres około 1 miesiąca. Przez okres 2 tygodni dzieci nie uczęszczały do szkoły, natomiast pewne dolegliwości bólowe i ruchowe utrzymywały się do około 1 miesiąca czasu, w tym czasie stosowane były różne leki przeciwbólowe oraz maści przyspieszające gojenie siniaków. W leczeniu obrażeń doznanych w wypadku dzieci nie podejmowały już dalszej rehabilitacji, wróciły do pełnej sprawności fizycznej. S. W. ma aktualnie 19 lat i zakończył naukę w Liceum Ogólnokształcącym w Z., Z. S. ma aktualnie 15 lat i uczęszcza do gimnazjum w Z.. K. W. w chwili wypadku miała 42 lata i mieszkała wspólnie z dwójką małoletnich dzieci S. W. i Z. S., najstarsza córka N. S. po ślubie wyprowadziła się, ojciec powódki J. O. zmarł, gdy była jeszcze małym dzieckiem, a rodzeństwo ma jedną starszą siostrę I. R. [? 00:11:52.282]. Wyrokiem z 17 września 2003 roku Sąd Okręgowy w Łomży rozwiózł przez rozwód małżeństwo K. W. z P. W. (1), a jednocześnie powierzył matce wykonywanie władzy rodzicielskiej nad wspólnymi małoletnimi dziećmi. W sierpniu 2003 roku K. W. urodziła trzecie dziecko, to jest Z. S., w związku, ze związku z D. S., z którym po pewnym czasie rozstała się. W tej sytuacji K. W. w bieżących obowiązkach związanych z wychowywaniem dzieci, zajmowaniem się domem bardzo dużo pomagała jej matka T. O., która uczestniczyła we wszystkich ważnych chwilach jej życia i była z nią mocno związana. W chwili wypadku powódka była osobą czynną zawodowo, była zatrudniona na pełnym etacie, a po [? 00:12:40.110].

[koniec części (...)_01]

(...)_02

[Przewodniczący 00:12:40.047]

Pracy dodatkowo zarabiała dorywczo, w tym czasie mogła liczyć na pomoc matki w opiece nad dziećmi i zajęciem się domem. Z tych też względów niespodziewana śmierć matki była dla niej ogromnym szokiem i mocno to przeżyła. Po śmierci mamy była przez okres 2 tygodni na zwolnieniu lekarskim, a także deklarowała, że kilka razy skorzystała z pomocy psychologa współpracującego ze Stowarzyszeniem (...) w Z.. Aktualnie K. W. ma 38 lat i jest zatrudniona na umowę o pracę na pełny etat w T. w Z. na stanowisku doradcy klienta, za co otrzymuje wynagrodzenie w kwocie około 1700 złotych netto. Na jej utrzymaniu pozostaje dwoje małoletnich dzieci, to jest S. P. i Z., na które otrzymuje świadczenia alimentacyjne w kwocie po 500 złotych na rzecz każdego z nich. Powyższych ustaleń Sąd

dokonał w oparciu o dowody w postaci dokumentów złożonych do akt sprawy, a opinie biegłego z zakresu techniki samochodowej –S. S. (2), biegłego lekarza z zakresu (...), a ponadto w oparciu o wyjaśnienia powoda –S. W. oraz zeznania K. W. w charakterze strony i przedstawicielki ustawowej Z. S. oraz w charakterze świadka, a także załączone do akt sprawy akta 2 sprawy II K [ns 00:14:07.295]/14. Sąd Rejonowy ocenił, iż roszczenia powodów, co do zasady, są zasadne, Sąd ocenił ewentualną kwestię przyczynienia się T. O.. Ustalił, iż zmarła T. O. jako pasażerka samochodu marki R. w chwili zdarzenia miała zapięte pasy bezpieczeństwa, w związku z powyższym Sąd Rejonowy dokonał oceny, iż nie ma podstaw do przyjęcia przyczynienia się po stronie poszkodowanej T. O. do zwiększenia szkody powstałej w wyniku opisanego w sprawie wypadku drogowego, również co do S. W. i Z. S. nie było wątpliwości w sprawie, iż byli oni zapięci w pasy bezpieczeństwa. Sąd Rejonowy ocenił stosownie do artykułu 822 paragraf 1 kodeksu cywilnego ubezpieczyciel przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Sąd Rejonowy uwzględnił ustalone na wstępie kwoty wypłaconych świadczeń na rzecz każdego z powodów. W zakresie roszczenia S. W. i Z. S. z tytułu krzywdy doznanej w związku z uszkodz... z obrażeniami ciała i wywołanym stanem zdrowia, ocenił, iż w tym zakresie podstawę ich żądania stanowi artykuł 445 paragraf 1 kodeksu cywilnego. Natomiast roszczenie tych powodów oraz K. W. w zakresie śmierci poszkodowanej T. O., jak i zerwania z tym więzi rodzinnych oraz wiążących się z tym cierpień należało analizować w kontekście odpowiedzialności z artykułu 446 paragraf 4 kodeksu cywilnego. Sąd Rejonowy dokonał oce... dokonując oceny materiału dowodowego ustalił, iż w przypadku P. W. (2) wysokość zadośćuczynienia związana z urazami nieodniesionymi przez [ns 00:16:41.452]i rozstrojem zdrowia powinna wynosić 5000 złotych, zaś w przypadku Z. S. będzie to kwota 4000 tysięcy złotych. Odnosząc się zaś do roszczenia opartego na podstawie artykułu 446 paragraf 4 kodeksu cywilnego co do, w oparciu o który można przyznać najbliższemu członkowi rodziny poszkodowanego, który zmarł na skutek czynu niedozwolonego, odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę, Sąd Rejonowy ocenił, iż z tego tytułu kwota należna powodce K. W. powinna wynosić 50000 złotych, zaś na rzecz wnuków: S. W. i Z. W. w kwocie, w kwotach po 10000 złotych. Biorąc pod uwagę wynik procesu Sąd rozdzielił koszty stosownie do wymienionego żądania, natomiast w pozostałej wyższej kwocie powództwa poszczególnych powodów zostały oddalone. Apelację od tego wyroku złożyli wszyscy powodowie. W apelacji strona powodowa domagała się podwyższenia zasądzonej kwoty w przypadku Z. S. do kwoty 10000 złotych, w przypadku K. W. również do kwoty 10000 złotych oraz w przypadku S. W. do kwoty 10000 złotych. Strona powodowa zarzuciła zaskarżonemu wyrokowi naruszenie artykułu 445 paragraf 1 kodeksu cywilnego poprzez ustalenie należnej powodom kwoty zadośćuczynienia w sposób rażąco zaniżony w kontekście ustaleń postępowania dowodowego, przy czym również strona powodowa wskazała, iż Sąd Rejonowy dokonał w zakresie zsumowania zasądzonych kwot błędu matematycznego, gdyż pomimo ustalenia, iż kwota zadośćuczynienia należnego Z. S. powinna wynosić 4000 złotych, to uwzględnił w tym zakresie o 1000 złotych kwotę mniejszą zasądzając sumarycznie kwotę przyznanego świadczenia. Ponadto strona powodowa zarzuciła naruszenie artykułu 446 paragraf 4 kodeksu cywilnego poprzez ustalenie należnej powodom kwoty zadośćuczynienia w sposób rażąco zaniżony w kontekście ustaleń postępowania dowodowego i nieuwzględnienie przez Sąd orzekający pierwszej instancji wszystkich aspektów sprawy istotnych w procesie miarkowania należnej kwoty zadośćuczynienia. Ponadto strona powodowa zarzuciła naruszenie przepisów prawa procesowego, to jest artykułu 233 kodeksu postępowania cywilnego poprzez dokonanie oceny materiału dowodowego w sposób dowolny, a nie swobodny, co skutkowało oddaleniem powództwa w części, pomimo istnienia przesłanek do przyznania zadośćuczynienia w żądanej kwocie i mając na uwadze powyższe strona powodowa wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku, tak jak na wstępie. Sąd Okręgowy rozpoznając apelację strony, w odpowiedzi na apelację strona pozwana wniosła o jej oddalenie i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, również w samej apelacji znalazł się wniosek strony powodowej o przyznanie stronie powodowej kosztów zastępstwa procesowego za postępowanie odwoławcze. Sąd Okręgowy, rozpoznając przedmiotową apelację, ocenił, iż poza jednym zarzutem odnoszącym się do błędu, de facto, matematycznego w ustalaniu wysokości zasądzonej na rzecz powódki Z. S. kwoty apelacja jest bezzasadna. Apelacja została uwzględniona jedynie co do wskazanego błędu, gdzie po zsumowaniu ustalonych prawidłowo świadczeń z tytułu zadośćuczynienia za doznane obrażenia ciała oraz dolegliwości bólowe samej Z. S. odniesione w przedmiotowym wypadku oraz uzupełniającego zadośćuczynienia z tytułu zerwania więzi z babcią T. O., Sąd obniżył należne zadośćuczynienie o kwotę 1000 złotych, z tego względu zaskarżony wyrok należało zmienić poprzez podwyższenie zasądzonej kwoty

4800 złotych do kwoty 5800, w pozostałym zakresie apelacja została oddalona. Zarzuty odnoszące się do naruszenia artykułu 233 w żaden sposób nie znajdują potwierdzenia w ocenie przedstawionej przez Sąd pierwszej instancji, a wyrażonej w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, Sąd w tym zakresie dokonał szczegółowych ustaleń w odniesieniu do konkretnych dowodów, które przedstawiła w sprawie strona powodowa. Apelacja niniejsza stanowi w istocie jedynie polemikę z prawidłowo dokonanymi ustaleniami Sądu pierwszej instancji. W zakresie ustaleń, w istocie, apelacja nie podważa konkretnych ustaleń Sądu pierwszej instancji, a jedynie wnioski, które Sąd wyprowadził z prawidłowo ocenionych i przeprowadzonych dowodów. W tym zakresie apelacja nie mogła znaleźć uzasadnienia i prowadzić do zmiany zaskarżonego wyroku, gdyż ocena dokonana przez Sąd pierwszej instancji mieści się w granicach swobodnej zasady oceny dowodów przeprowadzonych w sprawie, a żaden z zarzutów wyrażonych już choćby w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia nie znajduje potwierdzenia w treści przedstawionych w sprawie dowodów, również nie jest w sposób podzielić zarzutu naruszenia prawa materialnego, to jest artykułu 445 paragraf 1 kodeksu cywilnego oraz artykułu 446 paragraf 4 kodeksu cywilnego. Ustalone przez Sąd pierwszej instancji kwoty zadośćuczynienia są odpowiednie w odniesieniu do rozmiaru cierpień powodów, czy to w zakresie przez małoletnich odniesionych samych obrażeń ciała, jak również zerwania więzi rodzinnych z tytułu śmierci babci w przedmiotowym wypadku, a jedynie w przypadku rażącego naruszenia zasad ustalania wysokości należnego świadczenia zachodziłaby podstawa do zmiany zaskarżonego orzeczenia. Uwzględniając zakres uwzględnionej apelacji oraz przedstawione wyżej okoliczności Sąd oddalił apelację w pozostałym zakresie, natomiast koszty postępowania między stronami wzajemnie.

[koniec części (...)_02]